01/04/2024

Χαλκίδος Χρυσόστομος: Κατά Θεόν σοφός όποιος έχει βάση του νου την καρδιά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χαλκίδος

Στην προσωπικότητα και την διδασκαλία του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά αναφέρθηκε κατά το χθεσινό του κήρυγμα ο Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος.

Την Κυριακή 31 Μαρτίου 2024, Β΄ των Νηστειών, ο Σεβασμιώτατος μετέβη στον Ενοριακό **Ι. Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Βασιλικού,** όπου χοροστάτησε στον Όρθρο και προέστη στη Θεία Λειτουργία.

Συλλειτουργοί του Σεβασμιωτάτου ήταν ο αρχιμ. Νεκτάριος Ευγένικος-ιεροκήρυκας, ο πρωτοπρεσβ. Σταμάτιος Μπασδέκης-εφημέριος της Ενορίας και ο αρχιδιάκ. Σταύρος Καλαφάτης.

Κηρύσσοντας τον θείο λόγο, ο Σεβασμιώτατος, προς τους εκκλησιασθέντες πιστούς και τους ακροατές του ραδιοφωνικού σταθμού της Ι. Μητροπόλεως Χαλκίδος (97, 7fm), αναφέρθηκε στην προσωπικότητα και την διδασκαλία του τιμωμένου, χθες, αγίου Γρηγορίου του Παλαμά και μεταξύ άλλων ανέφερε ότι ενώ στην εποχή του μεσουρανούσε η λογικοκρατία, που καθιστούσε αμέθεκτο, για την ανθρώπινη διάνοια τον Θεό, ο άγιος Γρηγόριος έγινε υφηγητής της καρδιακής εμπειρίας του Θεού, διά της σχέσεώς μας μαζί του.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος ανέφερε ότι η εκ μέρους μας διανοητική παραδοχή ή άρνηση της ύπαρξης του Θεού δεν τον πλουτίζει ούτε τον μειώνει, αλλά η επιλογή της εγκαθίδρυσης του νου στο πνευματικό κέντρο της ύπαρξής μας, την καρδιά μας καθιστά κοινωνούς της Θείας Σοφίας και όσο καλλιεργούμαστε σε σχέση αγάπης με τον Θεό, διά της αδιάλειπτης καρδιακής προσευχής «Κύριε Ιησού Χριστέ Υιέ του Θεού ελέησόν με τον αμαρτωλό», αγιαζόμαστε και απολαμβάνουμε την σχέση της θείας μεθέξεως.

Ο Σεβασμιώτατος σημείωσε, επίσης, ότι **ο άγιος Γρηγόριος έγινε πολέμιος των Φραγκολατίνων, οι οποίοι είναι θιασώτες της πρόσληψης του Θεού διά της λογικής,** διδασκαλίας που πρόδωσε τη Δύση και αλώνει όσους ενστερνίζονται, ως φως της Δύσεως, αυτή την παρωχημένη πλέον οπτική.

Κλείνοντας ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι εάν θέλουμε να γίνουμε θεατές του ακτίστου φωτός και εμπειρικοί γνώστες του Θεού, όπως ο άγιος Γρηγόριος, πρέπει να καθαρίσουμε τον τόπο της αναπαύσεως της Θείας Σοφίας, δηλαδή την καρδιά μας, από κάθε τι απρεπές και με ταπείνωση και επίγνωση του σκότους της αμαρτωλότητάς μας να επιζητούμε συνέχεια τον φωτισμό μας από τον Θεό.